

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ (SUMMARY IMPLICATION AND RECOMMENDATIONS)

สรุปผลการวิจัย (Summary)

การวิจัยเรื่องรูปแบบความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่
ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่
ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
พื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่
ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาควิชาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่
ประกอบด้วยภาควิชาเศรษฐศาสตร์ การเกษตร การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาควิชา
เอกชน ภาควิชาสังคม และภาควิชาผู้นำประชาชน โดยนำระเบียบวิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และเชิง
คุณภาพมาใช้ควบคู่กัน

ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ สรุปได้ว่า ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ การเกษตร การเกษตร
และการศึกษา ภาควิชาศาสนาและวัฒนธรรม ภาควิชาเอกชนและภาควิชาผู้นำประชาชน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบ
ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (non-probability sampling) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสำมะโนประชากร
(census) ภาควิชาอื่น ขณะที่ภาควิชาภาควิชา ภาควิชาสังคม ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่คำนึงถึง
ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) เช่นเดียวกัน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง
(purposive sampling) รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 557 ราย โดยนำแบบสอบถามมาเป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นแบบสอบถามบทบาทการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่ และความต้องการมีส่วนร่วม
ของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่ และใช้
การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย
(mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ สรุปได้ว่า
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ การเกษตร การเกษตร ภาควิชาศาสนาและวัฒนธรรม ภาควิชาเอกชนและภาควิชาผู้นำประชาชน

ภาควิชาศาสนาและวัฒนธรรม ภาควิชาเอกชน ภาควิชาสังคม และภาควิชาผู้นำประชาชน ใช้
เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (non - probability sampling) โดยใช้การสุ่ม
ตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จำนวนรวม 108 คน โดยนำแบบสัมภาษณ์มาเป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นบทบาทการมีส่วนร่วมของพหุ
ภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่ และความ

ต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ยังมีการนำแบบสัมภาษณ์การสร้างความร่วมมือของพหุภาคีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และแบบสัมภาษณ์การติดตามการสร้างความร่วมมือของพหุภาคีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ มาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการสร้างความร่วมมือของพหุภาคีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน รวมถึงการนำวิธีการในการดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่างมาประกอบคือ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การประชุมกลุ่มย่อย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในระดับบุคคล และเทคนิค AIC และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

บทบาทการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เป็นภาคีสถาบันการศึกษามีสัดส่วนมากที่สุด ร้อยละ 34.81 โดยอายุเฉลี่ยของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด คือ 37 ปี ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,310 บาทต่อเดือน

สำหรับภาพรวมทั้ง 7 ภาคี พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีบทบาทในระดับต่าง ๆ น้อยมาก ทั้งระดับการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร ระดับการรับฟังความคิดเห็น ระดับการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม ระดับการสร้างความร่วมมือ และระดับการให้อำนาจตัดสินใจ ทั้งนี้ในระดับการสร้างความร่วมมือ พบว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมีสัดส่วนสูงสุด ขณะที่การวางแผนเพื่อดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีสัดส่วนต่ำสุด

ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก

ผู้ให้ข้อมูลมีบทบาทในระดับต่าง ๆ น้อย ทั้งระดับการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร ระดับการรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม การสร้างความร่วมมือ และการให้อำนาจตัดสินใจ เนื่องจากภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษกส่วนใหญ่ประกอบด้วยบุคลากรจากสถานีกษัตริย์หลวงอ่างขาง และโรงงานหลวงดอยคำที่ ๑ (ฝาง) ที่มีความชำนาญกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการแปรรูปผลผลิตมากกว่าการดำเนินงานเชิงวัฒนธรรม จะมีบางส่วนเท่านั้นที่เป็นบุคลากรของพิพิธภัณฑสถานหลวงที่ ๑ (ฝาง) ที่มีประสบการณ์เรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยตรงดังสอดคล้องกับสัมภาษณ์ที่พบว่าบทบาทการมีส่วนร่วมในภาพรวมของภาคีกาญจนาภิเษกที่มีบทบาทต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมน้อยในทุกระดับของการมีส่วนร่วมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม การสร้างร่วมมือ และการให้อำนาจตัดสินใจ แต่หากพิจารณารายหน่วยงานภายใต้ภาคีกาญจนาภิเษกจะพบว่า พิพิธภัณฑสถานหลวงเป็นหน่วยงานเดียวที่มีบทบาทด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชัดเจนในทุกระดับความร่วมมือ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากหน้าที่ความรับผิดชอบหลักของทางพิพิธภัณฑสถานที่ต้องการจะเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมชุมชนเข้าด้วยกัน

ภาคีสถาบันการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลมีบทบาทน้อย เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ในภาคีนี้ยังขาดความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แต่เมื่อพิจารณาในเชิงลึกจะพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ซึ่งเป็นบุคลากรในสถาบันการศึกษาต่างๆจะเข้าใจเฉพาะเรื่องวัฒนธรรม และเคยมีบทบาทในการมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นเท่านั้นดังสอดคล้องกับบทสรุปการสัมภาษณ์ที่ว่า บทบาทการมีส่วนร่วมในภาพรวมของภาคีสถาบันการศึกษามีบทบาทต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมน้อยในทุกระดับของการมีส่วนร่วม แต่หากพิจารณาเชิงลึกจะพบว่าหลากหลายหน่วยงานในภาคีสถาบันการศึกษากลับมีบทบาทด้านวัฒนธรรมชุมชน/ท้องถิ่นอย่างชัดเจนในทุกระดับความร่วมมือ อันเป็นผลมาจากหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมชุมชน/ท้องถิ่นเป็นนโยบายหลักที่ทุกๆโรงเรียนต้องถือปฏิบัติ

ภาคีศาสนสถาน

ผู้ให้ข้อมูลภาคีศาสนสถานมีบทบาทต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมระดับต่าง ๆ น้อย ยกเว้นระดับการสร้างความร่วมมือซึ่งพบว่าภาคีศาสนสถานมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยร่วมมือด้านอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นซึ่งมีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมทางศาสนา และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ดังสอดคล้องกับบทสรุปการสัมภาษณ์ภาคีศาสนสถานที่ว่า บทบาทการมีส่วนร่วมในภาพรวมของภาคีศาสนสถานมีบทบาทต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมน้อยในทุกระดับของการมีส่วนร่วมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม การสร้างความร่วมมือ และการให้อำนาจตัดสินใจ แต่หากพิจารณาโดยละเอียดจะพบว่าวัดเกือบทุกแห่งในพื้นที่ต่างมีบทบาทด้านวัฒนธรรมในตำบลของตนเองอย่างเด่นชัดในทุกระดับความร่วมมือ

ภาคีเอกชน

ผู้ให้ข้อมูลของภาคีเอกชนมีบทบาทในภาพรวมน้อย เนื่องจากต่างคนต่างดำเนินการท่องเที่ยวด้วยตนเองเป็นหลัก จะมีการพบปะพูดคุยกันบ้างแต่ก็น้อยมากยิ่งช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวผู้ประกอบการแต่ละคนแทบไม่มีเวลาพูดคุยกันเลย เพราะต้องต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาอย่างหนาแน่น ดังสอดคล้องกับบทสรุปการสัมภาษณ์ที่ว่า บทบาทการมีส่วนร่วมในภาพรวมของภาคีเอกชนมีบทบาทต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมน้อยในทุกระดับของการมีส่วนร่วมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม การสร้างความร่วมมือ และการให้อำนาจตัดสินใจ แต่เมื่อพิจารณาเชิงลึกแล้วจะพบว่าบทบาทการมีส่วนร่วมของหลายๆหน่วยงานจะมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวทั่วไปแค่ในระดับของการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั่วไปเท่านั้น เช่นผู้ประกอบการบन्दอยอ่างขางจะมีการแนะนำที่พัก และร้านอาหารให้กันและกัน โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวที่ที่พักมักจะเต็มอยู่เสมอ

ภาครัฐ

ผู้ให้ข้อมูลภาครัฐมีบทบาทด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมน้อย แต่เมื่อวิเคราะห์ลงลึกในบางประเด็นจะพบว่าภาครัฐเคยมีบทบาทในระดับการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร คือเคยรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากสื่อภายนอกชุมชนในปริมาณมากเนื่องจากภาครัฐเป็นภาคีที่เคย

มีโอกาสดำเนินการฟังบรรยายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ใกล้เคียงบ่อยครั้ง นอกจากนี้ ภาครัฐยังเคยมีส่วนร่วมในระดับการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมคือ ส่งเสริมให้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นวัตถุดิบในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมาเช่นเดียวกัน ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากนโยบายของภาครัฐต่อการส่งเสริมภูมิปัญญา และอ้างไว้ซึ่งวัฒนธรรมท้องถิ่นดังสอดคล้องกับบทสรุปการสัมภาษณ์ที่ว่า บทบาทการมีส่วนร่วมในภาพรวมของภาครัฐมีบทบาทต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมน้อยในทุกระดับของการมีส่วนร่วม แต่สำหรับบทบาทการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม พบว่ามีหน่วยงานที่มีบทบาทด้านวัฒนธรรมตำบลเด่นชัดในทุกระดับของความร่วมมือ

ภาคีผู้นำประชาชน

ผู้ให้ข้อมูลภาคีผู้นำประชาชนมีบทบาทด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งมากและน้อยในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดทำให้ทราบได้ว่าระดับการรับฟังความคิดเห็น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยรับฟังเรื่องราวด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ของตน ระดับการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยส่งเสริมให้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นวัตถุดิบในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ระดับการสร้างความร่วมมือ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น และระดับการให้อำนาจตัดสินใจ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยร่วมพิจารณากำหนดจุดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงในพื้นที่ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากกลุ่มภาคีผู้นำประชาชนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้นำประชาชนที่เคยมีโอกาสได้รับความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากหน่วยงานภายนอกพื้นที่ ดังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาคีผู้นำประชาชนที่ว่า บทบาทการมีส่วนร่วมในภาพรวมของภาคีผู้นำประชาชนมีบทบาทต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพอสมควรในบางระดับของการมีส่วนร่วม เช่นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม และการสร้างความร่วมมือ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจาก การแสวงหาโอกาสให้กับตนเองต่อการเรียนรู้เพิ่มเติมสิ่งใหม่ๆโดยมีส่วนร่วมกับทางพิพิธภัณฑ์และหน่วยงานภายนอก

ภาคีประชาสังคม

ผู้ให้ข้อมูลภาคีประชาสังคมมีบทบาทด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งมากและน้อยในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งหากวิเคราะห์กันอย่างละเอียดจะพบว่า ผู้ให้ข้อมูลภาคีประชาสังคมเคยมีส่วนร่วมอย่างเด่นชัดในระดับการรับฟังความคิดเห็น เนื่องจากภาคีนี้ มีโอกาสได้พบปะพูดคุยกันอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งสมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐานอยู่ใกล้พิพิธภัณฑ์ฯ จึงมีโอกาสดำเนินการฟังเรื่องราวด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ที่ว่า บทบาทการมีส่วนร่วมในภาพรวมของภาคีประชาสังคมมีบทบาทต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพอสมควร ในบางระดับของการมีส่วนร่วม เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็น เป็นต้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมที่อยู่ใกล้เคียงกับพิพิธภัณฑ์ฯจึงทำให้ได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และวัฒนธรรมทั้งจากสื่อภายในและภายนอกพื้นที่

ความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำ แม่จอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

สำหรับภาพรวมทั้ง 7 ภาคี พบว่า ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมอย่างมากกับการสร้างความร่วมมือในทุกระดับ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมกับการปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าต้องการมีส่วนร่วมกับการสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เนื่องจากในปัจจุบันวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเริ่มเลือนหายไปกับความทันสมัยและการเปลี่ยนแปลงในสังคม

ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก

ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมอย่างมากเกือบทุกระดับ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมกับการปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าต้องการมีส่วนร่วมกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน เนื่องจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้เกิดความยั่งยืนนั้นไม่เพียงแต่ทำให้การท่องเที่ยวขับเคลื่อนไปได้แต่ยังหมายถึง การได้รักษา และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ไว้คู่กับท้องถิ่นและชุมชน ดังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาคีกาญจนาภิเษกที่ว่า หน่วยงานในภาคีกาญจนาภิเษกต่างต้องการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทุกระดับของการมีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผน การลงมือปฏิบัติ ตลอดจนการประเมินผล ขณะที่การอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นประเด็นหลักที่ตัวแทนจากภาคีต่างๆ ให้ความสำคัญมากกว่าประเด็นอื่นๆ

ภาคีสถาบันการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมอย่างมากในทุกระดับ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมกับการปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าต้องการมีส่วนร่วมกับการสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เนื่องจากวิถีชีวิตของท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากภาคีสถาบันการศึกษาจึงเล็งเห็นว่ามีส่วนร่วมกับการสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นจะทำให้นักเรียน และคนในชุมชนเกิดสำนึกรักบ้านเกิดเพิ่มขึ้นดังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาคีสถาบันการศึกษาที่ว่า หน่วยงานในภาคีสถาบันการศึกษาต่างต้องการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทุกระดับของการมีส่วนร่วมทั้งการวางแผน การลงมือปฏิบัติ และการประเมินผล ขณะที่การสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น ถือเป็นประเด็นหลักที่ตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ ให้ความสำคัญมากกว่าประเด็นอื่นๆ เนื่องจากปัจจุบันวัฒนธรรมในพื้นที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจึงต้องเร่งสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ให้คงอยู่สืบต่อไป

ภาคีศาสนสถาน

ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมอย่างมากแทบทุกระดับ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมกับการปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าต้องการมีส่วนร่วมกับการสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เนื่องจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันส่งผลต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ภาคีศาสนสถานจึงต้องการเป็นส่วนหนึ่งในการสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ดังสอดคล้องกับบทสรุปการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาคีศาสนสถานที่ว่า วัดต่างๆในภาคีศาสนสถานต่างต้องการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งการวางแผน การลงมือปฏิบัติ และการประเมินผล ขณะที่การจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม และการสืบทอดประเพณีและ

วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ถือเป็นสองประเด็นสำคัญที่ตัวแทนจากวัดต่างๆ เห็นมีความสำคัญมากกว่าประเด็นอื่นๆ เนื่องจากการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ปัจจุบันยังขาดการจัดการอย่างมีรูปแบบ นอกจากนี้การสืบทอดประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นก็เป็นอีกประเด็นที่ต้องตระหนักเพราะปัจจุบันสังคมสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนเป็นอย่างมากทำให้วิถีชีวิตอันมีเอกลักษณ์เริ่มเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก

ภาคีเอกชน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมอย่างมากทุกระดับ แต่สำหรับระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุดต่อการดูแลความปลอดภัย เนื่องจากเมื่อถึงช่วงฤดูกาลการท่องเที่ยวจะมีนักท่องเที่ยวจากทั่วสารทิศเดินทางมาท่องเที่ยวที่แห่งนี้ และสิ่งที่มีกพบคืออุบัติเหตุบนท้องถนน โดยเฉพาะทางขึ้นดอยอย่างขางที่ต้องใช้ความชำนาญในการขับขี่ย่างมากดังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาคีเอกชนที่ว่า บางหน่วยงานต้องการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทุกระดับทั้งการวางแผน ลงมือปฏิบัติ และติดตามผล ขณะที่บางหน่วยงานต้องการมีส่วนร่วมในบางระดับเท่านั้น คือต้องการร่วมวางแผนดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และร่วมวางแผนรองรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้การให้ความรู้ในการเดินทางเพื่อสร้างความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวก็เป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญที่ตัวแทนจากภาคีเอกชนตระหนักเป็นอย่างมาก

ภาครัฐ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมในระดับมากและน้อยใกล้เคียงกัน แต่สำหรับระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุดต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเนื่องจากยังมีการประสานความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวร่วมกันไม่มากพอ จึงต้องมีส่วนร่วมกับการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อการติดต่อประสานความร่วมมือต่อไปดังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาครัฐที่ว่า แต่ละหน่วยงานต่างต้องการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทุกระดับทั้งการวางแผน การลงมือปฏิบัติ และการติดตามผล ขณะที่การแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยว ถือเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งซึ่งตัวแทนภาครัฐระบุว่ามีความสำคัญ เนื่องจากการแลกเปลี่ยนความรู้ และข้อมูลทางการท่องเที่ยวจะทำให้ แต่ละหน่วยงานรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอันจะส่งผลให้การเผยแพร่ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ภาคีผู้นำประชาชน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุดและมากใกล้เคียงกัน แต่สำหรับระดับการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุดต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนเนื่องจากขณะนี้หลายพื้นที่ในลุ่มน้ำแม่จอนได้ดำเนินการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาจึงต้องพยายามจัดการการท่องเที่ยวให้เป็นระบบมากที่สุดดังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาคีผู้นำประชาชนที่ว่า ผู้นำแต่ละคนต่างต้องการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทุกระดับทั้งการวางแผน การลงมือปฏิบัติ และการติดตามการ

ดำเนินงาน ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันไป ขณะที่การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกลายเป็นประเด็นสำคัญซึ่งตัวแทนผู้นำประชาชนระบุว่ามีความสำคัญมาก เนื่องจากที่ผ่านมาการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ยังขาดการจัดการอย่างเป็นระบบจึงส่งผลให้เกิดความแออัดของนักท่องเที่ยวในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว

ภาคีประชาสังคม

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุดและมากใกล้เคียงกัน แต่สำหรับระดับการมีส่วนร่วมด้านการวางแผน และระดับการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุดต่อการวางแผนดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเนื่องจากทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอนมีความเป็นเอกลักษณ์และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมได้ ภาคีประชาสังคมจึงตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นอย่างมากดังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ตัวแทนจากภาคีประชาสังคมที่ว่า แต่ละคนต้องการมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของการดำเนินการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งการพบปะ พูดคุยเพื่อวางแผนการดำเนินงานไปจนถึงการติดตามการทำงานในแต่ละขั้นตอน ขณะที่ประเด็นการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสารก็เป็นประเด็นที่ตัวแทนภาคีประชาสังคมเห็นว่ามีมีความสำคัญ เนื่องจากที่ผ่านมาวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ในพื้นที่เริ่มเลือนหายไปดังนั้นการใช้การท่องเที่ยวมาเป็นเครื่องมือสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ให้เกิดกับชุมชนและนักท่องเที่ยวจะเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถดำเนินการได้ นอกจากนี้การแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลข่าวสารร่วมกันก็สามารถทำให้รู้เท่าทันความเคลื่อนไหวทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ได้

รูปแบบความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่

ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก

1. ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สรุปได้ว่าภาคีกาญจนาภิเษกมีการประสานความร่วมมือโดยหน่วยงานภายในองค์กรทั้งพิพิธภัณฑฯ สถานีเกษตรหลวงและโรงงานหลวง สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกได้โดยตรง อีกทั้งยังสามารถประสานความร่วมมือผ่านคณะผู้วิจัยได้ ด้วยเช่นเดียวกัน โดยในเบื้องต้นคณะผู้วิจัยจะเป็นผู้สังเกตการณ์ และติดตามความเคลื่อนไหวของภาคีกาญจนาภิเษกเป็นระยะๆ และเพิ่มบทบาทให้กับผู้ประสานงานหลักในการประสานความร่วมมือมากขึ้น คือพิพิธภัณฑฯ โรงงานหลวงโดยคุณกษิตศ รัตนโอภาส และสถานีเกษตรหลวงโดยคุณจารุวรรณ ยิ้มหิน

2. แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคี จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก สรุปได้ว่า ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษกเห็นว่ากิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคีคือกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงการเรียนรู้ เพราะกิจกรรมนี้จะเป็นเครื่องมือที่สร้างความเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวให้กับทั้งโรงงานหลวงพิพิธภัณฑฯ โรงงานหลวง และสถานีเกษตรหลวง รวมถึงการส่งต่อนักท่องเที่ยวถึงกันอย่างชัดเจน

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้น พร้อมแนวทางการแก้ไข จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก สรุปได้ว่าภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษกไม่เคยมีปัญหาและอุปสรรคใดๆจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ยกเว้นการขาดการติดต่อประสานงานในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวเนื่องจากมีภาระหน้าที่ที่ต้องดำเนินการเป็นจำนวนมาก แต่ภายหลังจากผ่านพ้นฤดูกาลท่องเที่ยวก็จะมีโอกาสได้พบปะพูดคุยกันเช่นเดิม

2.3 การได้รับความร่วมมือเพิ่มเติม จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก ให้สัมภาษณ์สรุปได้ว่า ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษกต้องการได้รับความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนตำบลแม่อนเพิ่มมากขึ้น ทั้งในเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวให้ทั่วถึงกัน อีกทั้งการใช้ประโยชน์จากศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้เต็มศักยภาพมากกว่าที่เคยเป็น

2.4 ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก สรุปได้ว่าพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อน มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเนื่องจากมีวัฒนธรรมของชนเผ่าที่หลากหลาย แฝงไปด้วยประวัติความเป็นมา แต่ปัจจุบันหลากหลายชนเผ่าเริ่มมีวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป ดังนั้นหากนำการท่องเที่ยวมาเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นได้น่าจะเป็นการจุดประกายอันดีที่จะทำให้ชุมชนสามารถดำรงวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ไว้ได้สืบไป

2.5 การร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการ ช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก สรุปได้ว่า ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษกเสนอเรื่องการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวเนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวลุ่มน้ำแม่อนส่วนใหญ่จะรู้จักแต่โดยอย่างขางเท่านั้น ดังนั้นจึงต้องมีศูนย์กลางการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวได้รู้จักแหล่งท่องเที่ยวแห่งอื่นๆในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนเพิ่มมากขึ้น

ภาคีสถาบันการศึกษา

1. ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสรุปได้ว่าคณะผู้วิจัยจะเป็นแกนกลางในการประสานความร่วมมือในระยะแรก ขณะที่บุคลากรของแต่ละสถาบันการศึกษาก็สามารถติดต่อกันได้โดยตรง หลังจากนั้นเมื่อสถาบันการศึกษาเริ่มเกิดความเข้าใจและสามารถติดต่อประสานงานได้เองแล้ว บทบาทของคณะผู้วิจัยจะลดลงเพื่อเปิดโอกาสวิทยาลัยการอาชีพฝาง โดยอาจารย์เบญจมาศ ศรีสุขเข้ามาเป็นบทบาทในการเป็นแกนกลางเพื่อประสานความร่วมมือร่วมกันต่อไป

2. แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคี จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีสถาบันการศึกษาสรุปได้ว่า ภาคีสถาบันการศึกษามองว่ากิจกรรมที่สามารถสนับสนุนการประสานความร่วมมือของภาคีได้น่าจะเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในถนนคนเดิน โดยให้นักเรียนของโรงเรียนต่างๆ ที่มีความสามารถในการเล่นดนตรีไทย แสดงวัฒนธรรมไทย หรือวัฒนธรรมชนเผ่าหมุนเวียนมาแสดงให้คนผ่านไปมาได้ชม

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้น พร้อมแนวทางการแก้ไข จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีสถาบันการศึกษารวบรวมได้คือ ภาระหน้าที่ของครูที่มีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นครูจำเป็นต้องสละเวลาของตนเองในการร่วมพูดคุย และร่วมมือร่วมกัน ขณะที่บางโรงเรียนที่มีครู

ผู้บริหารมาประชุมในวันนี้ก็จะมอบหมายเรื่องราวที่ได้ประชุมให้กับครูที่รับผิดชอบด้านศิลปวัฒนธรรมโดยตรงเพื่อการประสานงานที่คล่องตัวเพิ่มมากขึ้น

2.3 การได้รับความร่วมมือเพิ่มเติม จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีสถาบันการศึกษาสรุปได้ว่า ต้องการได้รับความร่วมมือเพิ่มเติมจากวัฒนธรรมตำบล และวัฒนธรรมอำเภอ เพื่อสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมถึงการขอรับการสนับสนุนในกิจกรรมส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนด้วย

2.4 ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่มอน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีสถาบันการศึกษาสรุปได้ว่า พื้นที่ลุ่มน้ำแม่มอนมีศักยภาพสูงทั้งวิถีชีวิตของชนเผ่าต่างๆ อาทิ ชาวจีน ยูนนาน ชาวไทใหญ่ ชาวเมี่ยน เป็นต้น ที่มีมาอย่างยาวนาน รวมถึงวัฒนธรรมการกิน และประกอบอาชีพที่ล้วนแล้วแต่มีเสน่ห์แทบทั้งสิ้น

2.5 การร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการ ช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีสถาบันการศึกษาให้สัมภาษณ์ดังนี้สรุปได้ว่า การประชาสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญที่ควรเร่งดำเนินการโดยจำเป็นต้องเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในแต่ละตำบลเข้าด้วยกัน พร้อมระบุความโดดเด่น กิจกรรมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้ว่ามีเส้นทางมาถึงแล้วจะทำอะไรได้บ้าง

ภาคีศาสนสถาน

1. ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสรุปได้ว่า ในระยะแรก คณะผู้วิจัยจะทำหน้าที่เชื่อมโยงการประสานความร่วมมือร่วมกับศาสนสถานต่างๆ โดยพระสามารถติดต่อประสานงานได้โดยตรง หรือจะประสานความร่วมมือผ่านคณะผู้วิจัยก็ได้ จนเมื่อการประสานความร่วมมือเริ่มเข้าระบบ คณะผู้วิจัยก็จะลดบทบาทตนเองลง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประสานงานหลักอย่างเจ้าอาวาสวัดหาดสำราญ ดำเนินการประสานความร่วมมือต่อไป

2. แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคี จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีศาสนสถานสรุปได้ว่า กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคีแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1) กิจกรรมสืบสานศิลปวัฒนธรรมที่แต่ละวัดจัดขึ้นซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมที่เริ่มสูญหายไป และ 2) กิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีจัดขึ้นเป็นประจำ

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้น พร้อมแนวทางการแก้ไข จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีศาสนสถาน สรุปได้ว่า เนื่องจากการสืบสานและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นภาระหน้าที่หนึ่งของพระสงฆ์ ดังนั้นจึงไม่น่าจะมีปัญหาหรืออุปสรรคใดๆในการประสานความร่วมมือร่วมกัน

2.3 การได้รับความร่วมมือเพิ่มเติม จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีศาสนสถานสรุปได้ว่า ในเบื้องต้นภาคีศาสนสถานต้องการได้รับความร่วมมือเพิ่มเติมจากเทศบาลตำบลแม่ขา ในการดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เพราะทุกวันนี้ทางวัดต้องรับผิดชอบทุกอย่างโดยลำพังทั้งที่มีข้อจำกัดในการดำเนินการต่างๆมากมาย

2.4 ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่แอน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีศาสนาสนสถาน สรุปได้ว่า ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมลุ่มน้ำแม่แอนมีศักยภาพที่หลากหลายออกไปทั้งวิถีชีวิตของชาวไทยภูเขา โบราณสถานหลากหลายแห่งอันเป็นที่เคารพสักการะของคนในท้องถิ่น และรวมถึงพิพิธภัณฑ์โรงงานหลวงฯซึ่งบอกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชนได้อย่างดี

2.5 การร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการ ช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีศาสนาสนสถานสรุปได้ว่า พื้นที่ท่องเที่ยวลุ่มน้ำแม่แอนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอฝางขาดการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวอย่างมากเมื่อเทียบกับอำเภอไชยปราการอำเภอใกล้เคียงกัน ที่ไม่ได้มีทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมมากมายเท่ากับอำเภอฝางแต่กลับใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ตึงนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

ภาคีรัฐ

1. ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สรุปได้ว่า ในเบื้องต้น คณะผู้วิจัยจำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือกับภาคีรัฐโดยหน่วยงานสามารถติดต่อ ประสานงานถึงกันได้โดยตรง หรือจะประสานความร่วมมือผ่านคณะผู้วิจัยก็ย่อมได้ จนกระทั่งการประสานความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานมีความเข้าใจที่ตรงกัน คณะผู้วิจัยก็จะลดบทบาทของตนเองลง เพื่อเปิดโอกาสผู้ประสานงานหลักของภาคีอย่าง อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก โดยคุณอรทัย นันตา เข้ามามีบทบาทหลักในการประสานงานต่อไป

2. แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคี จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีรัฐ สรุปได้ว่า หน่วยงานในภาครัฐสามารถใช้ประโยชน์จากกิจกรรมต่างๆที่ อบต.จัดขึ้นในแต่ละปีโดยเฉพาะกิจกรรมงานปีใหม่ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมากด้วยรูปแบบการจัดที่เป็นมิกซ์โอของวัฒนธรรมล้านนาสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่นๆได้ เพียงแต่หน่วยงานในภาครัฐจำเป็นต้องประสานงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เพิ่มมากขึ้น

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้น พร้อมแนวทางการแก้ไข จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีรัฐ สรุปได้ว่าความต่อเนื่องของการประสานความร่วมมือคือสิ่งสำคัญ เนื่องจากหลายๆโครงการที่ผ่านมาเมื่อเสร็จสิ้นโครงการและไม่มีผู้คอยประสานงานอย่างต่อเนื่องการดำเนินการต่างๆก็จะเลือนหายไป จึงต้องมีตัวกลางในการติดต่อประสานงานจนกว่าภาคีจะเกิดความเข้มแข็งในการประสานความร่วมมือร่วมกัน

2.3 การได้รับความร่วมมือเพิ่มเติม จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีรัฐสรุปได้ว่า สองหน่วยงานหลักที่ควรมีส่วนร่วมร่วมกับภาครัฐคือ หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวซึ่งอาจเป็นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ เขต 1 เชียงใหม่ และท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงอำเภอฝางที่รับผิดชอบโดยตรงในพื้นที่ท่องเที่ยวลุ่มน้ำแม่แอนแห่งนี้

2.4 ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่แอน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีรัฐ สรุปได้ว่าศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความหลากหลายตามแต่ละพื้นที่ทั้งที่ตำบล

แม่ฮ่องสอน มีชุมชนบ้านยางที่เป็นชาวจีนยูนนานอาศัยอยู่ สำหรับตำบลแม่สุกก็มีวัดที่มีเอกลักษณ์เป็นจำนวนมาก อาทิ วัดสันปูเลย วัดปางสัก และวัดวิเวการาม เป็นต้น ขณะที่บ้านมูเซอแดงก็เป็นอีกหนึ่งชุมชนชาวไทยภูเขาที่ยังคงวิถีทางวัฒนธรรมเดิมไว้

2.5 การร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการ ช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีรัฐ สรุปได้ว่าการร่วมส่งเสริมการตลาด ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว และหาช่องทางการตลาดสามารถทำได้โดยอาศัยช่องทางทางเว็บไซต์โดยทำรูปแบบให้เป็นรูปแบบเดียวกันเชื่อมต่อในเว็บของอบต.และของอุทยานฯ เพราะผู้สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย นอกจากนี้ยังมีช่องทางการตลาดรูปแบบอื่น อาทิ วิทูรย์ แผ่นพับ โบชัวร์ที่สามารถดำเนินการได้

ภาคีเอกชน

1. ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สรุปได้ว่า ผู้วิจัยต้องมีบทบาทหลักในการเป็นศูนย์กลางประสานความร่วมมือในระยะเริ่มแรก โดยสถานประกอบการแต่ละแห่งสามารถติดต่อ ประสานความร่วมมือกันได้โดยตรง หรือจะประสานผ่านคณะผู้วิจัยก็ได้ เมื่อการประสานความร่วมมือดำเนินไปได้ระยะหนึ่ง จนผู้ประกอบการเกิดความเข้าใจในการประสานความร่วมมือร่วมกัน คณะผู้วิจัยก็จะลดบทบาทการเป็นแกนกลางของตนเองลง และถ่ายโอนบทบาทนี้ให้กับผู้ประกอบการหลักของภาคีที่ได้รับการคัดเลือกมาคือ คุณวินัย ทองพูล

2. แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคี จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเอกชน สรุปได้ว่ากิจกรรมที่สามารถสนับสนุนการประสานความร่วมมือกันคือการหาโอกาสออกงานนิทรรศการหรืองานทางการท่องเที่ยวที่จัดสำหรับผู้ประกอบการในการขายสินค้าทางการท่องเที่ยวของตน วิธีนี้จะสร้างความตื่นตัวให้กับกลุ่มผู้ประกอบการและทำให้เห็นโอกาสในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้น พร้อมแนวทางการแก้ไข จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเอกชนสรุปได้ว่า ปัญหาจากการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้นคือเรื่องภาระหน้าที่ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และเวลาผู้ประกอบการที่มีอย่างจำกัดโดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวที่ผู้ประกอบการแต่ละคนแทบไม่มีเวลาว่างเลย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาข้อตกลงร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการประสานงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.3 การได้รับความร่วมมือเพิ่มเติม จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเอกชนสรุปได้ว่าผู้ประกอบการในภาคีเอกชนส่วนใหญ่จะอยู่ในตำบลแม่ฮ่องสอนซึ่งที่ผ่านมาการให้ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวของอบต.แม่ฮ่องสอน ยังมีบทบาทน้อยมาก เนื่องจาก อบต.มุ่งเน้นการพัฒนาเชิงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เป็นลำดับต้นๆ

2.4 ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่องสอน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเอกชน สรุปได้ว่า พื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่องสอนมีทรัพยากรทางวัฒนธรรมเป็นสินค้าที่มีศักยภาพทางการ

ท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีกลุ่มผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว ที่พร้อมจะขับเคลื่อนพื้นที่แห่งนี้สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนได้

2.5 การร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการ ช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีเอกชนสรุปได้ว่าการส่งเสริมการตลาด ส่งเสริมผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว และหาช่องทางการตลาดทำได้โดยการใช้การประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต เป็นหลักโดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานภายในพื้นที่ ในขณะเดียวกันก็เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านงานแสดงนิทรรศการต่างๆ และวิธีปากต่อปากควบคู่กันไป

ภาคีผู้นำประชาชน

1. ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สรุปได้ว่า ในระยะแรก คณะผู้วิจัยต้องเป็นแกนกลางในการประสานความร่วมมือของผู้นำประชาชนในแต่ละตำบล โดยให้อิสระทางการประสานความร่วมมือแก่ผู้นำประชาชนในการประสานความร่วมมือโดยตรงถึงกัน หรือจะประสานผ่านทางคณะผู้วิจัยก็ได้ จนเมื่อการประสานความร่วมมือของทั้ง 3 ตำบล เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนและสามารถประสานความร่วมมือร่วมกันได้ คณะผู้วิจัยก็จะลดบทบาทตนเองลง และให้ผู้ประสานงานหลักของแต่ละพื้นที่อย่างคุณสมศักดิ์ กองจาย (ตำบลแม่สุ่น) คุณวรชัย อินตะแก้ว (ตำบลแม่ข้า) และคุณสุรินทร์ จิระพงศ์ปรีดา (ตำบลแม่ฮอน) ประสานความร่วมมือร่วมกันต่อไป

2. แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคี จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีผู้นำประชาชนสรุปได้ว่ากิจกรรมที่สามารถสนับสนุนการประสานความร่วมมือของภาคีคือการอบรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับผู้ที่สนใจ เพราะการอบรมจะส่งผลต่อความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้เพิ่มมากขึ้น

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้น พร้อมแนวทางการแก้ไข จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีผู้นำประชาชนสรุปได้ว่า ภาคีผู้นำประชาชนมีความวิตกกังวลกับการดำเนินการโครงการเพราะที่ผ่านมาเจอเหตุการณ์ที่นักวิจัยเข้ามาศึกษาพอเสร็จสิ้นโครงการก็ขาดการติดต่อไปเลย ทำให้โครงการขาดความต่อเนื่อง

2.3 การได้รับความร่วมมือเพิ่มเติม จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีผู้นำประชาชนสรุปได้ว่าทางอำเภอกำลังให้ความสนใจกับโครงการท่องเที่ยวของตำบลแม่สุ่น ซึ่งถือเป็นโอกาสอันดีที่จะดึงทางอำเภอมามีส่วนร่วมกับภาคีผู้นำประชาชน และโครงการการท่องเที่ยวนี้

2.4 ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮอน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีผู้นำประชาชนสรุปได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ทั้ง 3 ตำบลจัดว่ามีศักยภาพพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว ด้วยความหลากหลายของชาติพันธุ์ในพื้นที่ ประกอบกับวัดวาอารามที่มีความเป็นเอกลักษณ์

2.5 การร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการ ช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีผู้นำประชาชน สรุปได้ว่า การส่งเสริมการตลาดและช่องทางส่งเสริมการตลาดของภาคีผู้นำประชาชนมุ่งเน้นที่การประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านเว็บไซต์ของแต่ละตำบล และการสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อกันและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลทางการท่องเที่ยว

ภาคีประชาสังคม

1. ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสรุปได้ว่า การประสานความร่วมมือในช่วงแรก คณะผู้วิจัยจำเป็นต้องเป็นแกนกลางในการประสานความร่วมมือกับภาคี จนกระทั่งเกิดความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากขึ้นและสามารถประสานความร่วมมือร่วมกันได้ด้วยตนเอง คณะผู้วิจัยก็จะลดบทบาทตนเองลงและให้ผู้ประสานงานหลักของภาคีอย่างคุณประภาส จันทรเขียวเป็นผู้สานต่อความร่วมมือร่วมกันต่อไป

2. แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคี จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีประชาสังคมสรุปได้ว่า ภาคีประชาสังคมมีกิจกรรมเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการประสานความร่วมมือของภาคีได้เป็นอย่างดี

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้น พร้อมแนวทางการแก้ไข จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีประชาสังคมสรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นกับการประสานความร่วมมือของภาคีประชาสังคมล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่พบเจอในระหว่างการประชุมของกลุ่มรักษาลุ่มน้ำแม่อนที่ผ่านมา คือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันเนื่องจากไม่เข้าใจเรื่องที่ต้องประสานความร่วมมือ และบางคนไม่มีเวลาในการเข้าร่วมพูดคุยกัน

2.3 การได้รับความร่วมมือเพิ่มเติม จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีประชาสังคมสรุปได้ว่าภาคีประชาสังคมต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่อนมามีส่วนร่วมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มากกว่าที่เป็นอยู่ รวมถึงสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น

2.4 ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีประชาสังคม สรุปได้ว่า พื้นที่ลุ่มน้ำแม่อน มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพหลายแห่ง อาทิ ชุมชนบ้านยาง ชุมชนที่ยังคงวิถีชีวิตของชาวจีนยูนนานอันเป็นเอกลักษณ์ พิพิธภัณฑ์โรงงานหลวงที่ ๑ (ฝาง) พิพิธภัณฑ์ที่บอกเล่าเรื่องราวพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับคนชุมชน วัฒนธรรม และวัดสุคันธารวัดส่งเสริมวัฒนธรรมตำบล เป็นต้น

2.5 การร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการ ช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลการสัมภาษณ์ภาคีประชาสังคมสรุปได้ว่า การส่งเสริมการตลาดและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของภาคีประชาสังคมมุ่งเน้นไปที่การทำประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ อาทิ โบชัวร์ แผ่นพับ และทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้กระแสของสื่อสังคมออนไลน์ จำพวก Facebook และ Twitter เป็นช่องทางนำเสนอข้อมูล

ภาพรวมทุกภาคี ภายใต้การขับเคลื่อนของกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

1. ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสรุปได้ว่า รูปแบบการประสานงานมีความคล้ายคลึงกับรูปแบบที่ได้จากการประชุมกลุ่มย่อยของแต่ละภาคีที่ผ่านมา คือในระยะเริ่มแรกคณะผู้วิจัยจำเป็นต้องเป็นแกนกลางในการประสานความร่วมมือร่วมกับภาคีต่างๆ ขณะที่ภาคีต่างๆก็สามารถติดต่อสื่อสารกันทั้งภายในภาคี ระหว่างภาคี หรือผ่านคณะผู้วิจัยและเมื่อภาคีใด

ต้องการขยายฐานความร่วมมือก็สามารถดำเนินการได้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือที่กว้างขวางขึ้นต่อไป จนกระทั่งแต่ละภาคีเกิดความเข้าใจร่วมกันและสามารถประสานความร่วมมือถึงกันได้อย่างเป็นรูปธรรม คณะผู้วิจัยก็จะลดบทบาทตนเองลงและให้กลุ่มความร่วมมือพหุภาคีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เข้ามามีบทบาทที่ชัดเจนมากขึ้น พร้อมทั้งขับเคลื่อนความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วยตนเองต่อไป

2. แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 กิจกรรมที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคี จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน สรุปได้ว่า กิจกรรมที่ส่งเสริมการประสานความร่วมมือควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมโดยใช้ถนนคนเดินในตัวอำเภอเป็นศูนย์กลางการจัดแสดง ทั้งวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขา และวัฒนธรรมล้านนา

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือที่อาจเกิดขึ้น พร้อมแนวทางการแก้ไข จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคอาจเกิดขึ้นจากภาระหน้าที่ที่มีเพิ่มมากขึ้นจากเดิมของแต่ละภาคี อาจส่งผลให้การประสานความร่วมมือไม่เป็นไปตามที่กำหนด ดังนั้นจึงมีการขอความร่วมมือกันล่วงหน้าเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการประสานความร่วมมือระหว่างกัน

2.3 การได้รับความร่วมมือเพิ่มเติม จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน สรุปได้ว่า สมาชิกต้องการได้รับความร่วมมือจากทางอำเภอมากที่สุดเนื่องจากทางอำเภอสามารถช่วยผลักดันและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี สำหรับทางอำเภอเองขณะนี้กำลังให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน ซึ่งหากมีการเชิญเข้าร่วมพูดคุยกันในครั้งหน้าคาดว่าทางสมาชิกของโครงการจะได้พูดคุยเรื่องการสร้างรูปแบบความร่วมมือพหุภาคีฯ ให้กับทางอำเภอรับทราบต่อไป

2.4 ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน สรุปได้ว่า ศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในทั้ง 3 ตำบลมีศักยภาพอย่างมาก เพราะเต็มไปด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลายซึ่งยังคงวัฒนธรรมและประเพณีประจำชาติพันธุ์ไว้อย่างน่าภาคภูมิใจ รวมถึงวัดที่มีชื่อเสียงซึ่งมีจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชม

2.5 การร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการ ช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน สรุปได้ว่า ช่องทางการตลาดและส่งเสริมผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวสามารถดำเนินการได้โดยผ่านเว็บไซต์ของแต่ละหน่วยงานเป็นลำดับแรก และช่องทางอื่นๆเช่นทางสังคมออนไลน์ที่กำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนี้ รวมถึงการบอกต่อ การใช้แผ่นพับ โบชัวร์ หรือคู่มือการท่องเที่ยวต่างๆเป็นต้น

2.6 คณะกรรมการในการประสานความร่วมมือ จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย

**คณะกรรมการกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง
ประธาน**

คุณสายัณต์ ปัญญา 35 เสียง

รองประธาน

แม่ข้า - คุณชัยประวัฒน์ ไชยคำ
แม่สุน - คุณสมศักดิ์ กองฉาย
แม่ฮ่อง - คุณสุรินทร์ จิระพงษ์ปรีดา

ฝ่ายประสานงานรายตำบล

แม่ข้า - คุณวรชัย อินต๊ะแก้ว
แม่สุน - คุณสมศักดิ์ กองฉาย
แม่ฮ่อง - คุณวินัย ทองพูล

ฝ่ายประสานงานรายภาคี

ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก = คุณกษิตศ รัตนโอภาส และ
คุณจารุวรรณ ยิ้มหิ้น
ภาคีสถาบันการศึกษา = คุณเบญจมาศ ศรีสุข
ภาคีศาสนสถาน = พระอธิการจันทร์แก้ว ขนฺติธโร
วัดหาดสำราญ
ภาคีรัฐ = คุณอรทัย นันตา
ภาคีเอกชน = คุณวินัย ทองพูล
ภาคีผู้นำประชาชน ตำบลแม่สุน = คุณกัญญา แปะคำ ประสานกับ
คุณสมศักดิ์ กองฉาย
ตำบลแม่ข้า = คุณวันชัย นามลือ ประสานกับ
คุณวรชัย อินต๊ะแก้ว
ตำบลแม่ฮ่อง = คุณพัตร ตายัง ประสานกับ
คุณสุรินทร์ จิระพงษ์ปรีดา
ภาคีประชาสังคม = คุณประภาส จันทร์เขียว

เลขานุการกลุ่ม

คุณบรรชร สุรศตรพิศาล

เหรัญญิกกลุ่ม

คุณธีรยุทธ ไชยเวช

3. ข้อเสนอแนะ สรุปได้ว่า สิ่งที่สมาชิกเห็นควรให้รับดำเนินการแบ่งเป็น 2 ระยะคือ ระยะเร่งด่วน ซึ่งเป็นการปรับปรุงศูนย์ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว หน้าอบต.ให้ใช้ประโยชน์ได้มาก

กว่าเดิม ขณะที่แผนสองเป็นแผนระยะยาวที่สมาชิกเห็นว่าควรจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมือและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้นักท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จที่วัดหาดสำราญ เนื่องจากความได้เปรียบด้านที่ตั้งที่สามารถเชื่อมโยงพื้นที่ท่องเที่ยว 3 ตำบลได้อย่างชัดเจน

ภายหลังการประชุมกลุ่มย่อย และการประชุมรวมที่ผ่านมา ทำให้ผู้วิจัยได้รูปแบบความร่วมมือของแต่ละภาคี และรูปแบบความร่วมมือในภาพรวมของทุกภาคี รวมถึงแนวทางการร่วมมือที่จะดำเนินการร่วมกันต่อไป โดยผู้วิจัยใช้เวลาเดือนมกราคม 2554 ทั้งเดือน รวมระยะเวลา 1 เดือน สำหรับการติดตามความก้าวหน้าเบื้องต้นของกลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อง อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่ ภายหลังการประชุมที่ผ่านมา โดยผลที่ได้พบว่ามี

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก/ภาคีในช่วงที่ผ่านมา จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อง สรุปได้ว่า ในระยะเวลา 1 เดือนที่ผ่านมาหน่วยงานในภาคีเดียวกัน และแต่ละภาคีมีโอกาสดูแลกันมากขึ้น รวมถึงได้ประสานความร่วมมือกันซึ่งกันและกันเพิ่มขึ้นด้วย

2. ประสิทธิภาพการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อง สรุปได้ว่า ช่วงระยะเวลาเพียงแค่เดือนเดียวยังไม่สามารถวัดความสำเร็จของโครงการได้ แต่ประสิทธิภาพการดำเนินความร่วมมือร่วมกันจัดอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แต่อย่างไรก็ตามคงต้องใช้เวลาอีกสักระยะเพื่อสร้างให้รูปแบบมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ความสามารถในการดำเนินความร่วมมือท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่จะมีต่อไป จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อง สรุปได้ว่า ความสามารถในการดำเนินความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสามารถดำเนินไปได้ อย่างแน่นอน เพราะที่ผ่านมาถือว่ามีความร่วมมือเป็นไปในทิศทางที่ดี

4. ความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสามารถพัฒนาให้เข้ากับสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันได้มากน้อยเพียงใด จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อง สรุปได้ว่า ความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่กำลังดำเนินการนี้สามารถพัฒนาให้เข้ากับสถานการณ์การท่องเที่ยวได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวเป็นช่วงที่สามารถประสานความร่วมมือถึงกันได้อย่างชัดเจนมากที่สุด

อภิปรายผล

(Implication)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญจากผลการวิจัยที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

การศึกษาแบบความร่วมมือของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อง อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยพบว่าในระยะแรกคณะผู้วิจัยเป็นแกนกลางในการประสานความร่วมมือร่วมกับภาคีต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานเริ่มต้นได้เนื่องจากพื้นที่นี้ยังไม่มีเคยมีการรวมตัวเพื่อสร้างความร่วมมือของภาคีด้านการท่องเที่ยวมาก่อน ดังสอดคล้องกับ พวงผกา เหมรัตน์ตระกูล (2553:

สัมภาษณ์) ให้ทรงเห็นว่า “ในระยะแรกต้องให้คณะวิจัยเป็นแกนกลางในการเชื่อมโยงภาคีแต่ละภาคี จนกว่าการประสานความร่วมมือจะเข้าที่เข้าทาง” เช่นเดียวกับ ชีรยุทธ ไชยเวช (2553: สัมภาษณ์) ที่เสนอว่า “ต้องให้คณะอาจารย์เป็นแกนหลักคอยสนับสนุน นำเอาภาคีฝ่ายต่างๆมาพูดคุยกัน เพราะทุกคนต่างมีศักยภาพ เพียงแต่ว่าตอนนี้ต่างคนต่างทำเท่านั้นเอง ควรพูดคุยกัน จากนั้นการประสานความร่วมมือก็จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม”

ขณะที่ภาคีต่างๆก็สามารถสร้างความร่วมมือทั้งภายในภาคี และระหว่างภาคีผ่านคณะผู้วิจัยและเมื่อภาคีใดต้องการขยายฐานความร่วมมือก็สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างพื้นฐานความร่วมมือให้เข้มแข็งอันจะนำไปสู่การประสานความร่วมมืออย่างยั่งยืนได้ต่อไปดังที่สำนักประชาสัมพันธ์เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่ (2554) ให้ทรงเห็นว่าเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเศรษฐกิจระบบเปิดที่เริ่มจากตนเองและความร่วมมือ วิธีการเช่นนี้จะดึงศักยภาพของ ประชากรออกมาสร้างความเข้มแข็ง ซึ่งมีความผูกพันกับ “จิตวิญญาณ” คือ “คุณค่า” มากกว่า “มูลค่า” นอกจากนี้การสร้างความร่วมมือในลักษณะเช่นนี้ จะเป็นประโยชน์ในการสืบทอดภูมิปัญญา แลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี และบทเรียนจากการพัฒนา หรือ ร่วมมือกันพัฒนา ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทำให้สังคมอันประกอบด้วยชุมชน องค์กร และธุรกิจต่าง ๆ ที่ดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงกลายเป็นเครือข่ายชุมชนพอเพียงที่เชื่อมโยงกัน ด้วยหลักไม่เบียดเบียน แบ่งปัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ในที่สุด (คณะทำงานโครงการคลังปัญญาไทย, 2554) จากนั้นก็สามารถส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือที่กว้างขวางขึ้นต่อไป จนกระทั่งแต่ละภาคีเกิดความเข้าใจร่วมกันและสามารถประสานความร่วมมือถึงกันได้อย่างเป็นรูปธรรม คณะผู้วิจัยก็จะลดบทบาทตนเองลงและให้กลุ่มความร่วมมือพหุภาคีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่มอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เข้ามามีบทบาทที่ชัดเจนมากขึ้นทั้งนี้เนื่องจากการที่ผู้วิจัยเป็นแกนกลางในการติดต่อประสานความร่วมมือจะทำให้ผู้วิจัยเห็นทิศทางการประสานความร่วมมือของแต่ละภาคีได้ชัดเจน และสามารถให้คำปรึกษาภาคีได้ถูกต้องในยามที่เกิดปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งรัตน์ ทองสกุล และคณะ (2549: บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ง-ญ) ได้ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน ประเพณีและวรรณกรรมท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ พบว่า การรวมกลุ่มผู้ที่มีความรู้ความสามารถในชุมชน ต้องอาศัยผู้เป็นแกนนำริเริ่ม รวมถึงการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ เช่น หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้นำทางศาสนา ชาวบ้าน มีการกำหนดนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ มีการประสานงานให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบ ภาครัฐจะต้องให้การสนับสนุนในทุกด้าน มีบุคลากรที่จริงใจ และจริงใจเข้ามาทำงานเป็นแกนกลางในการประสานความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

การประสานความร่วมมือรูปแบบนี้เป็นการประสานความร่วมมืออย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แต่ละภาคีอื่นจะนำไปสู่การประสานความร่วมมือในรูปแบบโครงสร้างที่ใหญ่ขึ้นต่อไปในอนาคตดังสอดคล้องกับการศึกษาของจักรวาล วรรณวงศ์ (2551: จ) ที่ระบุว่า การก่อรูปขององค์กรในช่วงแรกถือเป็นกลุ่มอาสาสมัคร ต่อมาจึงได้ก่อตั้งเป็นองค์กรประสานงานที่มีโครงสร้าง คณะทำงานฝ่ายต่างๆ และมีบุคลากรอาสาสมัครเข้ามาดำเนินงานภายหลังจึงได้มีการขยายพื้นที่ทางสังคมออกไปอย่างกว้างขวาง เป็นลักษณะการทำงานแบบพหุภาคี ดึงเอาทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วม โดยมีการบวนการเรียนรู้ที่อาศัยทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่น และผ่านการปฏิบัติการสื่อสาร ลักษณะต่างๆ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Scott et al. (2008) ที่ระบุว่า การสร้างหรือประสานความร่วมมือกับคนใน

ท้องถิ่น การเข้ามาบิณฑบาตของหน่วยงานภายนอกควรเป็นบทบาทของผู้เข้ามาให้การสนับสนุน อำนวยความสะดวก ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคีที่มีส่วนได้ส่วนเสียในฐานะเจ้าของทรัพยากร ต้องพูดคุยวิเคราะห์สภาพปัญหา และมีความพร้อมที่จะทำงานร่วมกัน และไม่อาศัยการดำเนินงานของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียว การสร้างความร่วมมือของพหุภาคี คนในชุมชนต้องสะท้อนความต้องการรวมถึงปัญหา อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ที่มุ่งเน้น “คนเป็นศูนย์กลางของพัฒนา” ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในระยะยาว จึงถือเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน การร่วมงานของภาคี ที่หลากหลายทำให้เห็นรูปร่างของเครือข่ายทางสังคมที่ชัดเจนในปัจจุบัน

สำหรับแนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่บนฐานของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถทำได้โดยเริ่มต้นจากการสร้างโอกาสเล็กๆทางสังคมโดยใช้ถนนคนเดินในตัวอำเภอเป็นศูนย์กลางการจัดแสดง ทั้งวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขา และวัฒนธรมล้านนา เช่นเดียวกับที่ ดังสอดคล้องกับ สายัณต์ ปัญโญ (2553: สัมภาษณ์) ที่กล่าวว่า การสร้างความร่วมมือ “น่าจะนำกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชนประมาณว่าให้คนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วม เช่น การแสดงทางวัฒนธรรมของชนเผ่า การแสดงของเด็กๆแต่ละโรงเรียน โดยใช้พื้นที่ถนนคนเดินทุกวันอังคารเป็นสถานที่จัดแสดง ก็น่าจะทำให้เกิดความร่วมมือกันมากขึ้น กลุ่มก็จะเป็นที่รู้จักเพิ่มขึ้น” นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงออกทางภูมิปัญญาด้านดนตรีไทย และวัฒนธรรมชนเผ่าซึ่งตั้งอยู่บนฐานความพอเพียง เช่นเดียวกับ เสรี พงศ์พิศ (2549: 98) ที่ระบุว่าแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอีกรูปแบบหนึ่งคือการกลับไปศึกษาอดีต เชื่อมอดีตกับปัจจุบัน โดยการเรียนรู้ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษเพื่อให้รู้คุณค่าและนำมาสืบทอดมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

สำหรับการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่นอินเทอร์เน็ต การบอกต่อ การใช้แผ่นพับ โบชัวร์ หรือคู่มือการท่องเที่ยวต่างๆก็ถือเป็นรูปแบบการตลาดแบบบูรณาการที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่เนื่องจากรูปแบบการตลาดประเภทนี้เป็นการตลาดที่มีทั้งความประหยัดและมีประสิทธิภาพในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง ดังสอดคล้องกับแนวคิดของเสรี วงษ์มณฑา (2540: 28-29) ที่ระบุไว้ว่าการสื่อสารทางการตลาดเชิงบูรณาการกับผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายมีประโยชน์ที่สำคัญคือนอกจากจะเป็นการประหยัดในการทำตลาด เป็นการบริหารทรัพยากรไม่ให้เกิดการสูญเปล่าแล้วยังเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลที่ให้ผลตามต้องการ มีความถูกต้องไม่สูญเปล่าในการทำตลาดเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย มีความสอดคล้อง กลมกลืน ประสานและเข้ากันได้ เกิดความต่อเนื่องสัมพันธ์กันตลอดเวลา มีการเติมเต็มกันอย่างสมบูรณ์จนเกิดความสมดุล สนับสนุนซึ่งกันและกัน ในที่สุด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย (Recommendations)

สำหรับคณะกรรมการกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่
ลุ่มน้ำแม่จอน

1. คณะกรรมการกลุ่มฯ ควรรวมตัวเพื่อประชุมหารือ โดยให้ผู้ประสานงานหลักของแต่ละภาคีเป็นตัวแทนในการประชุม อย่างน้อยทุกๆ 2 เดือน

2. คณะกรรมการกลุ่มฯ ควรแบ่งหน้าที่รับผิดชอบด้านประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทั้งการประชาสัมพันธ์ด้านเอกสาร วารสารสิ่งพิมพ์ ตลอดจนด้านอิเล็กทรอนิกส์อย่างเครือข่ายสังคมออนไลน์ และเว็บไซต์ของภาคีที่ยังไม่มีการเผยแพร่สู่ประชาชนให้มากขึ้น

3. คณะกรรมการกลุ่มฯ ควรหาเครือข่ายภายนอกเพิ่มเติม เช่น เครือข่ายการท่องเที่ยวในอำเภอใกล้เคียง เช่น อำเภอไชยปราการ และอำเภอแม่ฮาด

4. คณะกรรมการกลุ่มฯ ควรนัดประเมินความร่วมมือของกลุ่มภายหลังการประสานความร่วมมือกันประมาณ 6 เดือน

สำหรับภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก

1. เจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๑ (ฝาง) ควรร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวของสถานีเกษตรหลวงอ่างขางจัดกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ อย่างน้อยทุกๆ 2 เดือน

2. เจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวของสถานีเกษตรหลวงอ่างขางควรแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๑ (ฝาง) อย่างสม่ำเสมอ

3. คณะทำงานภายในภาคีควรประชุมหารือเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

สำหรับภาคีสถาบันการศึกษา

1. คณะครู และอาจารย์ของภาคีสถาบันการศึกษาต้องสร้างความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น

2. คณะครู และอาจารย์ภายในภาคีสถาบันการศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น เช่น การฟ้อน การรำ การละเล่นดนตรีไทย เป็นต้น พร้อมทั้งเผยแพร่ให้กับนักท่องเที่ยวได้ชม

3. คณะครู และอาจารย์ภายในภาคีสถาบันการศึกษาควรร่วมกันหาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นในพื้นที่และส่งเสริมให้เป็นจุดขายของพื้นที่ต่อไป

4. คณะทำงานภายในภาคีควรประชุมหารือเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

สำหรับภาคีศาสนสถาน

1. เจ้าอาวาสวัดหาตสำราญควรใช้พื้นที่ของวัดซึ่งถือเป็นข้อได้เปรียบทางการท่องเที่ยวประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้นักท่องเที่ยว

2. ในฐานะที่เจ้าอาวาสวัดสันปูเลยเคยมีประสบการณ์ด้านการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ จึงควรถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้แก่เจ้าอาวาสหรือพระของวัดต่างๆ ในพื้นที่

3. เจ้าอาวาส หรือพระของวัดต่างๆ ควรประชุมหารือเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

สำหรับภาคีเอกชน

1. ผู้ประกอบการควรหาเวลาพบปะพูดคุยกันมากขึ้นทั้งในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวและนอกเหนือฤดูกาลท่องเที่ยวเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการท่องเที่ยวให้มีทันต่อสถานการณ์ตลอดเวลาอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง
2. กลุ่มผู้ประกอบการภาคีเอกชนบนดอยอย่างขาง ควรหาพื้นที่สำหรับประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้แก่นักท่องเที่ยว
3. กลุ่มผู้ประกอบการภาคีเอกชนควรร่วมมือกันเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะช่วงเทศกาลการท่องเที่ยว

สำหรับภาครัฐ

1. ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ฮ่องสอน ควรมีส่วนร่วมในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและให้ความร่วมมือกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่เพิ่มมากกว่าที่เป็นอยู่เนื่องจากตำบลแม่ฮ่องสอนเป็นตำบลที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูงสุดหากเปรียบเทียบกับตำบลอื่นๆในอำเภอฝาง
2. ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ฮ่องสอน ควรกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้เป็นรูปธรรมมากกว่านี้ เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมายังไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของคนในพื้นที่ได้ เพราะสิ่งก่อสร้างที่สร้างขึ้น อาทิ ศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มประสิทธิภาพ
3. เจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ตำบลควรมีประชุมพบปะกันอย่างน้อยเดือนละครั้ง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 3 ตำบล ควรร่วมมือกันจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

สำหรับภาคีผู้นำประชาชน

1. ผู้นำประชาชนของแต่ละพื้นที่ควรร่วมกันหากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมเพิ่มมากขึ้น
2. ผู้นำประชาชนควรประชุมพูดคุยเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างน้อยเดือนละครั้ง

สำหรับภาคีประชาสังคม

1. ภาคีประชาสังคมควรมีส่วนร่วมกับการกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายนอกพื้นที่เพิ่มมากขึ้น
2. ภาคีประชาสังคมควรรหาแนวทางเชื่อมโยงกิจกรรมทางวัฒนธรรมกับกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ที่เป็นกิจกรรมหลักที่ทางภาคีดำเนินการเสมอมา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยศักยภาพการท่องเที่ยวทางการเกษตรในพื้นที่ เพื่อให้เห็นศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่เพราะการท่องเที่ยวทางการเกษตรเป็นอีกหนึ่งจุดสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้เห็นวิสัยทัศน์ในการพัฒนาความร่วมมือในการจัดการการท่องเที่ยว และนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ต่อไปได้

บรรณานุกรม

- กรินทร์ ลิมาภรณ์วณิช. 2552. การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการภาครัฐ. ประชาชาติธุรกิจ วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 ปีที่ 32 ฉบับที่ 4106
- กระทรวงสาธารณสุข. 2552. การพัฒนาระบบราชการไทย: การมีส่วนร่วมของประชาชน. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา www.moph.go.th/opdc/data/2/การพัฒนาระบบราชการไทย.doc (2 กรกฎาคม 2552)
- กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. 2530. การพึ่งตนเอง ศักยภาพในการพัฒนาของชนบท กรุงเทพฯ: สภาคาทอริกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543. การจัดการเครือข่าย : กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัทซัคเซสมีเดีย จำกัด.
- โกวิท พวงงาม. 2545. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. ม.ป.ท.
- กฤตยา แสงเจริญ. 2543. วัฒนธรรมกับการพัฒนา: แนวคิดบางประการเพื่อศักดิ์ศรีของมนุษย์. วารสารศูนย์บริการวิชาการ ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – มีนาคม 2543
- กลุ่มกิจการและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. โครงการพัฒนาลุ่มน้ำแม่จอนตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. <ระบบออนไลน์>. แหล่งที่มา <http://web1.forest.go.th/forest/orip/projects/46.html>. (1 กรกฎาคม 2552)
- คณะกรรมการการออกสหกรรมและการท่องเที่ยว. 2552. สรุปผลการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน. <ระบบออนไลน์>. แหล่งที่มา http://www.senate.go.th/nla2/committee/view.php?committee_id=41&group=1&id=127 (1 กรกฎาคม 2552)
- คณะทำงานโครงการคลังปัญญาไทย. 2554. การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้. <ระบบออนไลน์>. แหล่งที่มา <http://sufficiencyeconomy.panyathai.or.th/> (7 สิงหาคม 2554)
- เจริญ ภัสระ. 2540, ธันวาคม .การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการของรัฐ. วารสารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย. (1) 12, 38.
- จักรวาล วรรณวงศ์. 2551. ขบวนการเคลื่อนไหวทางสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษาคณะกรรมการประสานงานอนุรักษ์แม่ปิงและสิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
- ชาติชาย ณ เชียงใหม่. 2538. เครือข่ายการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน. รายงานการประชุมวันที่ 30 มีนาคม – 1 เมษายน 2538. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ.

- ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์ .2546. กระบวนการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง. พิมพ์ครั้งที่ 9.ขอนแก่น:คลังนานา
วิทยา. นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณี
ตัวอย่าง. กรุงเทพมหานคร: 598 Print.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. 2531. นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนา
ปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณาการพิมพ์
- บุญเรือง เนียมหอม. 2537. เครือข่ายความสัมพันธ์ทางสังคมขององค์กรป่าชุมชน.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปาน กิมปี. 2540. การพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้การศึกษานอกโรงเรียนเพื่อการพึ่งตนเอง
ของชุมชน.วิทยานิพนธ์ ค.ด. (พัฒนศึกษา) กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปรัชญา เวสารัชช. 2528. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ :
สถาบันไทยคดีศึกษา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ฝ่ายงานแนะแนวและกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. 2552.
องค์ประกอบของเครือข่าย.<ระบบออนไลน์>.แหล่งที่มา
ps.npru.ac.th/icV/newspresent.php?page=7&&type_id=3. 25 มิถุนายน 2552)
- พิพิธภัณฑสถานหลวงที่ ๑. 2552. “พิพิธภัณฑสถานหลวงที่ ๑ (ผาง)” แหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่
เชิงอนุรักษ์-วัฒนธรรม.<ระบบออนไลน์>.แหล่งที่มา
<http://www.firstroyalfactory.org/main.php> (1 กรกฎาคม 2552)
- พิมพ์วิทย์ ปรีดาสวัสดิ์ และวาทีณี บุญชะลิกษ์. 2536.ประชาสังคมกับการพัฒนาสุขภาพ.
กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขฯ.
- พัศตร์ผจง วัฒนสิทธิ์ .2542. การจัดการเชิงกลยุทธ์และนโยบายเชิงธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพโรจน์ ชลารักษ์. 2548. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม, ” วารสารราชภัฏตะวันตก 1 : 1
(กรกฎาคม-ธันวาคม, 2548),
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2552. สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง <ระบบออนไลน์>. แหล่งที่มา
<http://th.wikipedia.org/> (1 กรกฎาคม 2552)
- สุริชัย หวันแก้ว. 2527. สังคมวิทยาและมานุษยวิทยากับสถานการณ์การพัฒนาปัจจุบัน.
กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงาน
- เสรี วงษ์มณฑา. 2540. การสื่อสารการตลาดแบบครบเครื่อง. กรุงเทพฯ: บริษัทวิสิทธิ์พัฒนา.
- เสรี พงศ์พิศ. 2549. เศรษฐกิจพอเพียงการพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.

สมพันธ์ เตชะอธิก, ปรีชา อุตระกุล และ ชื่น ศรีสวัสดิ์ . 2537. ศักยภาพและเครือข่ายผู้นำชาวบ้าน.

ขอนแก่น : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สำนักยุทธศาสตร์และส่งเสริมราชการอำเภอ. 2552. ประชาชนจะมีส่วนร่วมได้อย่างไร?

[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา www.tspd.go.th/pdf/plan4.doc (2 กรกฎาคม 2552)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 2549. เศรษฐกิจพอเพียง ร่วมเรียนรู้ สานข่าย ขยายผล.

กรุงเทพฯ: อมรินทร์ปริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. รายงานการประชุมทางวิชาการเรื่องทิศทาง

วัฒนธรรมกับการศึกษาในกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดวี.ที.ซี.

คอมมิวนิเคชั่น

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่. 2554. เศรษฐกิจพอเพียง. <ระบบออนไลน์>.

แหล่งที่มา http://www.prdnorth.in.th/The_King/justeconomic.php (7 สิงหาคม

2554)

สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐาน

อุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย. 2545. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดวิชาการวิจัยชุมชน.

กรุงเทพมหานคร: เอส. อาร์. พรินติ้ง.

เอนก นาเคบุตร. คู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา : การศึกษาและวิเคราะห์ชุมชนหมู่บ้าน

และเมืองเชิงคุณภาพ. ขอนแก่น : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2532.

อนงค์ พัฒนจักร. 2535. การมีส่วนร่วมของสตรีในการจัดการทรัพยากรป่าไม้: กรณีศึกษา

หมู่บ้านห้วยม่วง จังหวัดขอนแก่น. สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อนันต์ ลัทธพิพัฒน์. มปป. เทคนิค A-I-C. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาเทคนิคและวิธีการส่งเสริม

กระบวนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาชุมชน โปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

Baggio, R. & Scott, N. & Cooper, C., 2008. "Network science and socio-economic

systems: A review focused on a tourism destination," Working Papers 007,

"Carlo F. Dondena" Centre for Research on Social Dynamics (DONDENA),

Università Commerciale Luigi Bocconi.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ประเด็นบทบาทการมีส่วนร่วมของ
พหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

**รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึกประเด็นบทบาทการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรม**

ตัวแทนภาคีกาญจนาภิเษก (1)	= คุณพิรารรรถ ปัญญาแก้ว (เจ้าหน้าที่บริการวิชาการและพัฒนาวิชาการพิพิธภัณฑ์ โรงงานหลวงที่ ๑ ฝาง)
ตัวแทนภาคีกาญจนาภิเษก (2)	= คุณนภดล วงศ์สุน (เจ้าหน้าที่บริการวิชาการและกิจกรรมพิเศษพิพิธภัณฑ์ โรงงานหลวงที่ ๑ ฝาง)
ตัวแทนภาคีกาญจนาภิเษก (3)	= คุณนิวัฒน์ ชันโท (เจ้าหน้าที่บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวสถานีเกษตร หลวงอ่างขาง)
ตัวแทนภาคีสถาบันการศึกษา (1)	= คุณสายันต์ ปัญโญ (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหลายฝาง)
ตัวแทนภาคีสถาบันการศึกษา (2)	= คุณวันทนี ชวาคาเขตต์ (ครูประจำโรงเรียนบ้านสันม่วง)
ตัวแทนภาคีสถาบันการศึกษา (3)	= คุณพิไลวรรณ ทองดี (ครูประจำโรงเรียนบ้านสันตันเปา)
ตัวแทนภาคีสถาบันการศึกษา (4)	= คุณสุขเกษม แสนยาสมุทร (อาจารย์ประจำวิทยาลัยการอาชีพฝาง)
ตัวแทนภาคีศาสนสถาน (1)	= พระครูอุบลมภ์ปทุมรัตน์ (เจ้าอาวาสวัดศรีบัวเงิน)
ตัวแทนภาคีศาสนสถาน (2)	= พระครูวิจิตรธรรมวัฒน์ (เจ้าอาวาสวัดวิเวกการาม)
ตัวแทนภาคีศาสนสถาน (3)	= พระอธิการสุชาติ ธนปัญญา (เจ้าอาวาสวัดสันปูเลย)
ตัวแทนภาคีเอกชน (1)	= คุณสานิตย์ ชัยชนะนิมพลี (ผู้จัดการบริษัททัวร์)
ตัวแทนภาคีเอกชน (2)	= คุณชานศักดิ์ วรพล (ผู้ประกอบการร้านค้าเที่ยวดอยอ่างขาง)
ตัวแทนภาคีเอกชน (3)	= คุณนัฐภาส ยศอาลัย (ผู้จัดการทั่วไปรีสอร์ทธรรมชาติอ่างขาง)
ตัวแทนภาคีเอกชน (4)	= คุณนพพล ธรรมดี (ผู้ประกอบการร้านอาหารคุ้มไท)
ตัวแทนภาคีเอกชน (5)	= คุณอำไพ ปิวรรณนา (ผู้ประกอบการร้านขายของที่ระลึก)

ตัวแทนภาคีรัฐ (1)	= คุณสมศักดิ์ กองฉาย (เลขานุการ นายก อบต.แม่สุ่น)
ตัวแทนภาคีรัฐ (2)	= คุณเมฆ งามมาก (เลขานุการสภา อบต.แม่ฮ่อง)
ตัวแทนภาคีรัฐ (3)	= คุณอรทัย นันตา (ประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก)
ตัวแทนภาคีผู้นำประชาชน (1)	= คุณเนตรนภา กันธะวงศ์ (ผู้นำชุมชนบ้านแม่ฮ่อง)
ตัวแทนภาคีผู้นำประชาชน (2)	= คุณเกษิณี ยิยัน (ผู้นำชุมชนบ้านปางควาย)
ตัวแทนภาคีผู้นำประชาชน (3)	= คุณวันชัย นามลือ (ผู้นำชุมชนบ้านทุ่งทอง)
ตัวแทนภาคีประชาสังคม (1)	= คุณสมพล คำอ้าย (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)
ตัวแทนภาคีประชาสังคม (2)	= คุณมนัส ใจมูล (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)
ตัวแทนภาคีประชาสังคม (3)	= คุณประภาส จันทรชัย (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึกประเด็นความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ตัวแทนภาคีกาญจนภิเษก (1)	= คุณณัฐธิดา อุ่นเรือน (เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์และการตลาดพิพิธภัณฑ์โรงงานหลวงที่ ๑ ฝาง)
ตัวแทนภาคีกาญจนภิเษก (2)	= คุณสุรีย์พร เมืองมูล (เจ้าหน้าที่บริการวิชาการและมวลชนสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์โรงงานหลวงที่ ๑ ฝาง)
ตัวแทนภาคีกาญจนภิเษก (3)	= คุณสิยากร พรพงษ์ (ผู้ช่วยผู้จัดการโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ ๑ ฝาง)
ตัวแทนภาคีสถาบันการศึกษา (1)	= คุณพิไลวรรณ ทองดี (ครูประจำโรงเรียนบ้านสันตันเปา)
ตัวแทนภาคีสถาบันการศึกษา (2)	= คุณสายันต์ ปัญญา (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหลายฝาง)
ตัวแทนภาคีสถาบันการศึกษา (3)	= คุณมานิช ถาอ้าย (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ฮ่องขึ้นเหล็ก)

ตัวแทนภาคีสถาบันการศึกษา (4)	= คุณธีรยุทธ ไชยเวช (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยาง)
ตัวแทนภาคีศาสนสถาน (1)	= พระอธิการจันทร์แก้ว ชันติธโร (เจ้าอาวาสวัดหาดสำราญ)
ตัวแทนภาคีศาสนสถาน (2)	= พระครูวิจิตรธรรมวัฒน์ (เจ้าอาวาสวัดวิเวกการาม)
ตัวแทนภาคีศาสนสถาน (3)	= พระอธิการสุชาติ ธนบุญโญ (เจ้าอาวาสวัดสันปูเลย)
ตัวแทนภาคีเอกชน (1)	= คุณณัฐชนก วรพล (ผู้ประกอบการรถเช่าขึ้นดอยอ่างขาง)
ตัวแทนภาคีเอกชน (2)	= คุณอำไพ ปิวรรณนา (ผู้ประกอบการร้านขายของที่ระลึก)
ตัวแทนภาคีเอกชน (3)	= คุณวินัย ทองพูล (ผู้ประกอบการร้านอาหารดอกเหมยอ่างขาง)
ตัวแทนภาคีเอกชน (4)	= คุณพวงผกา เหมรัตน์ตระกูล (ผู้ประกอบการร้านอาหารและที่พักอ่างขางวิลล่า)
ตัวแทนภาคีเอกชน (5)	= คุณมุกดา วงศ์สุริยะ (ผู้ประกอบการที่พักสุวรรณภูมิ รีสอร์ทอ่างขาง)
ตัวแทนภาครัฐ (1)	= คุณโสพิศ ปันพรม (ประชาสัมพันธ์ อบต.แม่ข่า)
ตัวแทนภาครัฐ (2)	= คุณรินรดา ทาวรรณ (เจ้าหน้าที่ท่องเที่ยว อบต.แม่สูน)
ตัวแทนภาครัฐ (3)	= คุณอรทัย นันตา (ประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก)
ตัวแทนภาคีผู้นำประชาชน (1)	= คุณนงกอ จะแล (ผู้นำชุมชนบ้านห้วยเตือ)
ตัวแทนภาคีผู้นำประชาชน (2)	= คุณกัญญา แปะคำ (ผู้นำชุมชนบ้านแม่สูน)
ตัวแทนภาคีผู้นำประชาชน (3)	= คุณคำแดง ศรีสิงห์ (ผู้นำชุมชนบ้านแม่งอน)
ตัวแทนภาคีประชาสังคม (1)	= คุณวันชัย บุญมา (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่งอน)
ตัวแทนภาคีประชาสังคม (2)	= คุณศรีไพ แซ่เจ้า (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่งอน)
ตัวแทนภาคีประชาสังคม (3)	= คุณสมจิต หนูคำ (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่งอน)

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ในการประชุมกลุ่มย่อยรายภาคี

1. ภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก

ตัวแทนจากภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก (1)	= คุณกษิติศ รัตนโอภาส (ผู้จัดการพิพิธภัณฑสถานหลวงที่ ๑ ฝาง)
ตัวแทนจากภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก (2)	= คุณจารุวรรณ ยิ้มหิ้น (ประชาสัมพันธ์สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง)
ตัวแทนจากภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก (3)	= คุณมนตรี ยานนท์ (เจ้าหน้าที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง)
ตัวแทนจากภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก (4)	= คุณสมบัติ ลุงป่า (เจ้าหน้าที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง)
ตัวแทนจากภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก (5)	= คุณพิรารวรรณ ปัญญาแก้ว (เจ้าหน้าที่บริการวิชาการและพัฒนา วิชาการ พิพิธภัณฑสถานหลวงที่ ๑ ฝาง)
ตัวแทนจากภาคีเครือข่ายกาญจนาภิเษก (6)	= คุณเกษม ทิพแก้ว (ผู้จัดการโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูป ที่ ๑ ฝาง)

2. ภาคีสถาบันการศึกษา

ตัวแทนจากภาคีสถาบันการศึกษา (1)	= คุณมานิช ถาอ้าย (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่งอน ข้าเหล็ก)
ตัวแทนจากภาคีสถาบันการศึกษา (2)	= คุณบุญส่ง เทียนแก้ว (อาจารย์ประจำวิทยาลัยการอาชีพฝาง)
ตัวแทนจากภาคีสถาบันการศึกษา (3)	= คุณพิไลวรรณ ทองดี (ครูประจำโรงเรียนบ้านสันตันเปา)
ตัวแทนจากภาคีสถาบันการศึกษา (4)	= คุณวิทยา เหล่ากาวิ (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทุ่งหลุก)
ตัวแทนจากภาคีสถาบันการศึกษา (5)	= คุณสุขเกษม แสนยาสมุทร (อาจารย์ประจำวิทยาลัยการอาชีพฝาง)

3. ภาควิชาศาสนสถาน

ตัวแทนจากภาควิชาศาสนสถาน (1)

= พระอธิการจันทร์แก้ว ชันติธโร

(เจ้าอาวาสวัดหาดสำราญ)

ตัวแทนจากภาควิชาศาสนสถาน (2)

= พระอธิการสุชาติ ธนบุญโญ

(เจ้าอาวาสวัดสันปูเลย)

ตัวแทนจากภาควิชาศาสนสถาน (3)

= พระครูวิจิตรธรรมวัฒน์

(เจ้าอาวาสวัดวิเวกการาม)

ตัวแทนจากภาควิชาศาสนสถาน (4)

= พระมหานันต์ สวญญสิริ

(เจ้าอาวาสวัดสุคันธารา)

4. ภาควิชารัฐ

ตัวแทนจากภาควิชารัฐ (1)

= คุณอรทัย นันตา

(ประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก)

ตัวแทนจากภาควิชารัฐ (2)

= คุณรินรดา ทาวรรณ

(เจ้าหน้าที่ท่องเที่ยว อบต.แม่สุ่น)

ตัวแทนจากภาควิชารัฐ (3)

= คุณโสพิศ ปันพรม

(ประชาสัมพันธ์ อบต.แม่ข้า)

ตัวแทนจากภาควิชารัฐ (4)

= คุณเมฆ งามมาก

(เลขานุการสภา อบต.แม่ฮ่อง)

5. ภาควิชาเอกชน

ตัวแทนจากภาควิชาเอกชน (1)

= คุณพวงผกา เหมรัตน์ตระกูล

(ผู้ประกอบการร้านอาหารและที่พักอย่างขางวิลล่า)

ตัวแทนจากภาควิชาเอกชน (2)

= คุณชานศักดิ์ วรพล

(ผู้ประกอบการรถตู้ตัวอย่างขาง)

ตัวแทนจากภาควิชาเอกชน (3)

= คุณบัวถา ฝั้นปามุ่น

(ผู้ประกอบการสินค้าที่ระลึก และสินค้าแปรรูป)

ตัวแทนจากภาควิชาเอกชน (4)

= คุณมุกดา วงศ์สุริยะ

(ผู้ประกอบการสุพรรณภูมิรีสอร์ทอย่างขาง)

ตัวแทนจากภาควิชาเอกชน (5)

= คุณนัฐภาส ยศอาลัย

(ผู้จัดการทั่วไปรีสอร์ทธรรมชาติอย่างขาง)

ตัวแทนจากภาควิชาเอกชน (6)

= คุณสมโภชน์ อินตา

(ผู้ประกอบการร้านอาหารอิสลาม)

ตัวแทนจากภาควิชาเอกชน (7)

= คุณวินัย ทองพูล

(ผู้ประกอบการร้านอาหารดอยเหมยอย่างขาง)

ตัวแทนจากภาคีเอกชน (8)	= คุณसानิตย์ ชัยชนะนิมพลี (ผู้จัดการบริษัททัวร์)
ตัวแทนจากภาคีเอกชน (9)	= คุณณรงค์ สุขเจริญ (ผู้ประกอบการรถเช่า)
ตัวแทนจากภาคีเอกชน (10)	= คุณอำไพ ปิวรรณนา (ผู้ประกอบการร้านขายของที่ระลึก)

6. ภาคีผู้นำประชาชน

ตัวแทนจากภาคีผู้นำประชาชน (1)	= คุณฟางเชียง แซ่ย่าง (กรรมการชุมชนบ้านสันมะกอกหวาน)
ตัวแทนจากภาคีผู้นำประชาชน (2)	= คุณอำเภอพรรณ อินต๊ะ (กรรมการชุมชนบ้านห้วยลึก)
ตัวแทนจากภาคีผู้นำประชาชน (3)	= คุณพัตร ตายัง (กรรมการชุมชนบ้านแม่อนสันติสุข)
ตัวแทนจากภาคีผู้นำประชาชน (4)	= คุณกัญญา แปะคำ (ผู้นำชุมชนบ้านแม่สุ่น)
ตัวแทนจากภาคีผู้นำประชาชน (5)	= คุณวันชัย นามลือ (ผู้นำชุมชนบ้านทุ่งทอง)

7. ภาคีประชาสังคม

ตัวแทนจากภาคีประชาสังคม (1)	= คุณศรีไพ แซ่เจ้า (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)
ตัวแทนจากภาคีประชาสังคม (2)	= คุณสมจิต หมูคำ (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)
ตัวแทนจากภาคีประชาสังคม (3)	= คุณประภาส จันทร์เขียว (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)
ตัวแทนจากภาคีประชาสังคม (4)	= คุณสวัสดิ์ แก้วดี (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)
ตัวแทนจากภาคีประชาสังคม (5)	= คุณศรีไพร แก้วใจ (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)
ตัวแทนจากภาคีประชาสังคม (6)	= คุณกำพล บุญเสริม (กรรมการเครือข่ายชุมชนรักษ์ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง)

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ในการประชุมรวม

สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (1)	= คุณพวงผกา เหมรัตน์ตระกูล (ผู้ประกอบการร้านอาหารและที่พักอ่างช้างวิลล่า)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (2)	= คุณธีรยุทธ ไชยเวช (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยาง)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (3)	= คุณสายันต์ ปัญโญ (ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหลายฝาง)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (4)	= คุณสมบัติ ลุงปา (เจ้าหน้าที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (5)	= คุณอรทัย นันทา (ประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (6)	= คุณวรชัย อินตะแก้ว (พัฒนาชุมชน ตำบลแม่ข่า)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (7)	= คุณสมโภชน์ อินตา (ผู้ประกอบการร้านอาหารอิสลาม)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (8)	= คุณสุรินทร์ จิระพงษ์ปรีดา (ครูประจำโรงเรียนเจ้าแม่หลวงอุปถัมภ์)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (9)	= คุณโสพิศ ปันพรม (ประชาสัมพันธ์ อบต.แม่ข่า)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (10)	= คุณสมศักดิ์ กองฉาย (เลขานุการ นายก อบต.แม่สุ่น)

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ในการประชุมติดตามการสร้างความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (1)	= พระครูวิจิตรธรรมวัฒน์ (เจ้าอาวาสวัดวิเวการาม)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (2)	= คุณสมศักดิ์ กองฉาย (เลขานุการ นายก อบต.แม่สุ่น)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (3)	= คุณวรชัย อินตะแก้ว (พัฒนาชุมชน ตำบลแม่ข่า)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (4)	= คุณอรทัย นันทา (ประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก)
สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (5)	= พระอธิการจันทร์แก้ว ขันติธโร (เจ้าอาวาสวัดหาดสำราญ)

สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (6)

= คุณธีรยุทธ ไชยเวช

(ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยาง)

สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (7)

= คุณสายัณต์ ปัญญา

(ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหลายฝาง)

สมาชิกกลุ่มความร่วมมือพหุภาคีฯ (8)

= คุณวินัย ทองพูล

(ผู้ประกอบการร้านอาหารดอยเหมยอ่างช้าง)

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2

ตารางภาคผนวก 1 สรุปบทบาทการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่งอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่จากการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ และคุณภาพ

ประเด็น ภาคี	ผลสรุปข้อมูลเชิงปริมาณ	ผลสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพ	ความ สอดคล้อง ของข้อมูล	ประเด็นค้นพบเพิ่มเติมจากการศึกษา
ภาคีเครือข่าย กาญจนาภิเษก	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าภาพรวม ของบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าภาพรวม บทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	สอดคล้องกัน	เนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่ในภาคนี้ ดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการ ท่องเที่ยวทั่วไปและการท่องเที่ยวเชิง เกษตร
ภาคี สถาบันการศึกษา	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าภาพรวม ของบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าภาพรวม บทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	สอดคล้องกัน	ภาคนี้ยังขาดความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม แต่สถาบันการศึกษาต่างๆจะ เข้าใจเฉพาะเรื่องวัฒนธรรม และเคยมี บทบาทในการมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมใน ท้องถิ่นเท่านั้น
ภาคีศาสนสถาน	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าภาพรวม ของบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าภาพรวม บทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	สอดคล้องกัน	บทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีนี้จะเป็นด้าน การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม

ตารางภาคผนวก 1 (ต่อ)

ประเด็น ภาคี	ผลสรุปข้อมูลเชิงปริมาณ	ผลสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพ	ความ สอดคล้อง ของข้อมูล	ประเด็นค้นพบเพิ่มเติมจากการศึกษา
ภาครัฐ	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าภาพรวมของบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าภาพรวมบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	สอดคล้องกัน	ภาครัฐเป็นภาคีที่เคยมีโอกาสเข้ารับการฟังบรรยายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ใกล้เคียงบ่อยครั้ง
ภาคีเอกชน	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าภาพรวมของบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าภาพรวมบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีน้อย	สอดคล้องกัน	ภาคีเอกชนดำเนินการท่องเที่ยวด้วยตนเองเป็นหลัก ต่างคนต่างทำ ไม่มีการพูดคุยกันจะพูดคุยกันบ้างเฉพาะช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวเท่านั้น
ภาคีผู้นำ ประชาชน	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าภาพรวมของบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีสัดส่วนมากและน้อยใกล้เคียงกัน	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าภาพรวมบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีสัดส่วนมากและน้อยใกล้เคียงกัน	สอดคล้องกัน	กลุ่มผู้นำประชาชนบางส่วนเคยมีโอกาสดำเนินการรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากหน่วยงานภายนอก
ภาคีประชาสังคม	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าภาพรวมของบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีสัดส่วนมากและน้อยใกล้เคียงกัน	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าภาพรวมบทบาทในการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีสัดส่วนมากและน้อยใกล้เคียงกัน	สอดคล้องกัน	ภาคีประชาสังคมเคยมีส่วนร่วมอย่างเด่นชัดในระดับการรับฟังความคิดเห็น เนื่องจากภาคีนี้ มีโอกาสได้พบปะพูดคุยกันอย่างสม่ำเสมอ

ตารางภาคผนวก 2 สรุปความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่องอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่จากการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ และคุณภาพ

ประเด็น ภาคี	ผลสรุปข้อมูลเชิงปริมาณ	ผลสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพ	ความ สอดคล้องของ ข้อมูล	ประเด็นค้นพบเพิ่มเติมจาก การศึกษา
ภาคีเครือข่าย กาญจนนาภิเษก	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมในเชิงปฏิบัติผ่านการทำงานร่วมกันกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมที่เน้นการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในชุมชน	สอดคล้องกัน	การใช้กิจกรรมการท่องเที่ยวผสมผสานเรื่องราวของวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อนำมาเป็นจุดขาย
ภาคี สถาบันการศึกษา	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมในเชิงปฏิบัติผ่านการทำงานร่วมกันกับการสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของคนท้องถิ่น	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมอย่างมากในทุกขั้นตอนเพราะพื้นที่ถือว่ามีความศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการร่วมสืบสานศิลปวัฒนธรรมในชุมชน	สอดคล้องกัน	พื้นที่ยังขาดเอกลักษณ์ที่โดดเด่น
ภาคีศาสนสถาน	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมในเชิงปฏิบัติผ่านการทำงานร่วมกันกับการสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของคนท้องถิ่น	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมอย่างมากในทุกขั้นตอนโดยเฉพาะเรื่อง การสืบสานศิลปวัฒนธรรมในอดีต	สอดคล้องกัน	ช่องทางที่จะให้ควมรู้กับนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางขึ้นโดยอ่างขวาง เช่นแผ่นพับ โบชัวร์ หรือคู่มือการเดินทาง

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ประเด็น ภาคี	ผลสรุปข้อมูลเชิงปริมาณ	ผลสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพ	ความ สอดคล้องของ ข้อมูล	ประเด็นค้นพบเพิ่มเติมจาก การศึกษา
ภาคีเอกชน	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมกับการดูแลความปลอดภัย	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการให้ความรู้ในการเดินทางเพื่อสร้างความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวก่อนการเดินทาง	สอดคล้องกัน	กิจกรรมทางการท่องเที่ยวจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี รวมถึงการสร้างความร่วมมือร่วมกันของผู้ประกอบการภายในพื้นที่
ภาครัฐ	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมกับการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมในทุกๆ ขั้นตอน โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนความรู้ทางการท่องเที่ยวกับหน่วยงานต่างๆ	สอดคล้องกัน	การติดตามการดำเนินการอยู่เป็นระยะเพื่อให้รู้ว่าสิ่งใดที่ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
ภาคีผู้นำ ประชาชน	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าผู้ให้ข้อมูลต้องการมีส่วนร่วมกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมผ่านงานการแสดงของชนเผ่า	สอดคล้องกัน	กิจกรรมท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มความหลากหลายทางการท่องเที่ยว

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ประเด็น ภาคี	ประเด็น	ผลสรุปข้อมูลเชิงปริมาณ	ผลสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพ	ความ สอดคล้องของ ข้อมูล	ประเด็นค้นพบเพิ่มเติมจาก การศึกษา
	ภาคีประชาสังคม	ข้อมูลจากแบบสอบถามพบผู้ให้ข้อมูล ต้องการมีส่วนร่วมกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าต้องการมี ส่วนร่วมทุกระดับ โดยเฉพาะการร่วม อนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมเนื่องจากในปัจจุบันประเพณี วัฒนธรรมในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปมาก	สอดคล้องกัน	มาตรการหรือแนวทางในการ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับ วัฒนธรรม

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม

เรื่อง รูปแบบความร่วมมือของพหุภาคีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง
อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

สำหรับ ภาคเครือข่ายกาญจนาภิเษก ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสถาบันการศึกษา

ภาคศาสนสถาน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน

กรณีสืบค้น

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นการศึกษาบทบาทและความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

2. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 บทบาทการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 3 ความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ประเภทของหน่วยงาน

- ☐ ภาควิชาหรือฝ่ายกายภาพนาฬิกา
- ☐ ภาควิชาสถาบันการศึกษา
- ☐ ภาควิชาศาสนาสถาน
- ☐ ภาควิชารัฐ
- ☐ ภาควิชาเอกชน
- ☐ ภาควิชาผู้นำประชาชน
- ☐ ภาควิชาประชาสังคม

2. อายุ ปี

3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท

4. ชื่อหน่วยงาน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีที่มีต่อการสร้างความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับการมีส่วนร่วมตามความเป็นจริง

บทบาทการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วม			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ระดับการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร				
ท่านเคยรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากสื่อ ภายนอกชุมชน				
ท่านเคยรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากสื่อ ภายในชุมชน				
ท่านเคยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม				
ท่านเคยพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม				
ระดับการรับฟังความคิดเห็น				
ท่านเคยรับฟังเรื่องราวด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ของตน				
ระดับการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม				
ท่านเคยส่งเสริมให้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นวัตถุดิบในการ ดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ สอดคล้องกับลักษณะชุมชน				
ท่านเคยแนะนำชักชวนผู้สนใจเข้าร่วมเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยจัดเตรียมแผนการดำเนินงานเพื่อการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม				
ระดับการสร้างความร่วมมือ				
ท่านเคยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น				
ท่านเคยประสานงานร่วมกันในการดำเนินงานด้านการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				

บทบาทการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วม			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ท่านเคยประชุมเพื่อคิดหากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยวางแผนเพื่อดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยประชุมดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยประชุมแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่องานด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ระดับการให้อำนาจตัดสินใจ				
ท่านเคยร่วมพิจารณาผลกระทบทั้งด้านบวก และด้านลบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยร่วมพิจารณากำหนดจุดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงในพื้นที่				
ท่านเคยกำหนดเป้าหมายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยสร้างและพัฒนาความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยตัดสินใจสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
ท่านเคยกำหนดระเบียบปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับเครือข่ายการท่องเที่ยว				

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการสร้างความร่วมมือด้านท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่แอน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับการมีส่วนร่วมตามความเป็นจริง

ความต้องการมีส่วนร่วม		ระดับความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วม			
		มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน					
1	ท่านต้องการร่วมวางแผนอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม				
2	ท่านต้องการร่วมวางแผนจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน				
3	ท่านต้องการร่วมวางแผนสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น				
4	ท่านต้องการร่วมวางแผนแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย				
5	ท่านต้องการร่วมวางแผนแบ่งปันผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
6	ท่านต้องการร่วมวางแผนดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
7	ท่านต้องการร่วมวางแผนดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
8	ท่านต้องการร่วมวางแผนกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว				
9	ท่านต้องการร่วมวางแผนดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว				
ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ					
10	ท่านต้องการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม				
11	ท่านต้องการมีส่วนร่วมจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน				
12	ท่านต้องการมีส่วนร่วมสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น				
13	ท่านต้องการมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการท่องเที่ยว				

ความต้องการมีส่วนร่วม		ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วม			
		มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
	เชิงวัฒนธรรมร่วมกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย				
14	ท่านต้องการมีส่วนร่วมแบ่งปันผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
15	ท่านต้องการมีส่วนร่วมดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
16	ท่านต้องการมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
17	ท่านต้องการมีส่วนร่วมกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว				
18	ท่านต้องการมีส่วนร่วมดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว				
ด้านการติดตามและประเมินผล					
19	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม				
20	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน				
21	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการสืบสานวิถีชีวิตอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น				
22	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย				
23	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการแบ่งปันผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
24	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
25	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม				
26	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว				
27	ท่านต้องการร่วมติดตามและประเมินผลการดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว				

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง บทบาทและความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อ – สกุลผู้ทำการสัมภาษณ์.....วันที่ทำการสัมภาษณ์.....

ชื่อ – สกุลผู้ให้ข้อมูล.....

สถานที่สัมภาษณ์ บ้านเลขที่..... ซอย.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ตอนที่ 1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

1.1 ท่านรู้จัก “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” มากน้อยเพียงใด

.....

.....

1.2 ท่านเข้าใจความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าเป็นอย่างไร

.....

.....

ตอนที่ 2 บทบาทการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

2.1 ท่านเคยมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

2.2 ท่านเคยร่วมรับฟังความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

2.3 ท่านเคยมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

2.4 ท่านเคยสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวภายในชุมชนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

2.5 ท่านเคยมีบทบาทในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนอย่างไร

ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)

ด้านที่พัก (Accommodation)

ด้านความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities)

2.6 ท่านเคยมีบทบาทในการค้นหาอัตลักษณ์ของพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนหรือไม่ อย่างไร

2.7 ท่านเคยมีบทบาทในการหาช่องทางการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนหรือไม่ อย่างไร

2.8 ท่านเคยมีบทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนหรือไม่ อย่างไร

2.9 ท่านเคยมีบทบาทในการวางแผนการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอนที่ 3 ความต้องการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

3.1 ท่านต้องการมีส่วนร่วมวางแผนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนหรือไม่ อย่างไร

3.2 ท่านต้องการมีส่วนร่วมดำเนินการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนหรือไม่ อย่างไร

3.3 ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อนหรือไม่ อย่างไร

3.4 ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่องหรือไม่ อย่างไร

ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)

ด้านที่พัก (Accommodation)

ด้านความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities)

3.5 ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอัตลักษณ์ของพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่องหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

3.6 ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการหาช่องทางการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวพื้นที่ลุ่มน้ำแม่องหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

3.7 ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่องหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

3.8 ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่องหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง การสร้างความร่วมมือของพหุภาคีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่อง
อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ลักษณะความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

1.1 ท่านต้องการให้การประสานความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนมีจุดเริ่มต้น
ลักษณะใด

☐ รัฐ/องค์กรใดๆ เข้าไปมีส่วนริเริ่ม เพราะเหตุใด

.....
.....

☐ ประชาชนเป็นแกนนำจัดตั้ง

.....
.....

1.2 ท่านคิดว่ารูปแบบความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนควรจะ
มีลักษณะความร่วมมืออย่างไรบ้าง

.....
.....

ตอนที่ 2 แนวทางในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2.1 ท่านคิดว่ากิจกรรมใดบ้างที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการประสานความร่วมมือของภาคีได้เพิ่ม
มากขึ้น

.....
.....

2.2 ในความคิดเห็นของท่าน ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือร่วมกันมีอะไรบ้าง และมี
แนวทางการแก้ไขอย่างไร

.....
.....

2.3 ท่านต้องการได้รับความร่วมมือเพิ่มเติมจากหน่วยงานใดบ้าง อย่างไร

.....
.....

2.4 ท่านคิดว่าศักยภาพพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ฮ่องเป็นอย่างไร

.....

.....

2.5 ท่านคิดว่าช่องทางการตลาดเชิงบูรณาการเพื่อสร้างจุดขายให้กับพื้นที่ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

2.6 ท่านคิดว่าการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวควรมีวิธีอย่างไร

.....

.....

2.7 ท่านจะมีส่วนร่วมวางแผนเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงบูรณาการได้อย่างไร

.....

.....

2.8 ท่านคิดว่าแกนนำหลัก (ผู้ประสานงานหลัก) ในการประสานความร่วมมือควรเป็นหน้าที่ของใคร

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง การติดตามการสร้างความร่วมมือของพหุภาคีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อง
อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 การติดตามความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3.1 ท่านคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก/ภาคีในช่วงที่ผ่านมาเป็นเช่นไร

.....

3.2 ท่านคิดว่าการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีประสิทธิภาพเพียงใด

.....

3.3 ท่านคิดว่าความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะสามารถดำเนินการต่อไปได้มากน้อยเพียงใด

.....

3.4 ท่านคิดว่าความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสามารถพัฒนาให้เข้ากับสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันได้มากน้อยเพียงใด

.....

3.5 ท่านคิดว่าปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ผ่านมาคืออะไร

.....

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....